

İsimsiz Yalnızlık

– GamzeYAĞMUR · 29 Haziran 2013

Gece; kendi yalnızlığının gizemine,
"Onu da" yanına katarak çekti içine ve şefkatle
Tuttu yüreğinden.
Sol yanının feryatlarını bastırdı mahirce.
Çakmak çakmak nemli gözler dolunay gibi parlak
Silindi korkular gereksiz.

Sessizlikte bile güven vardı.
Derin nefeslerine biraz huzur bulaşıyor ve mutlu.
İlk kez, korkmadan karanlığın kollarında yatıyor,
İlk kez, yalnızlığa bu kadar sıkı sarılıyordu,
Gecenin bilinmezine teslim ruhu.

Yıldızların göz kırpmalarına
Bin kahkaha yankılanıyor evrende uçtan uca,
Mutluluk gülümsüyor kesintisiz.
Geçmiş yılların arasında sıkışan u/mutsuzluğu,
Bulup savuruyor samanyoluna.

Mutluluğu keşfetmenin sarhoşluğuyla dönüyor başı
Mehtap en güzel aşk şarkılarını söylüyor,
Avuçlarında renk renk gök taşları
Bir dilek tutup yitik yıllarını geri istiyor.

Şansı paralellerde kesişiyor
Her şey ondan saklı.
Sihirli değnek dokunuyor yüreğine
Uçmaya hazır tırtıl zamanı beklemede
Bir peri masalı yaşıyor karanlık gecenin gölgesinde
Rüyalardan çok uzak uyanık aslında,
Hayallerini zorluyor mutluluk

Ayakları basmadı yere.

Kaderini mavi kalemle yeni baştan çiziyor,
Ressam maviye boyuyor dünyasını.
Tuvaldeki her fırça darbesinde biraz daha mavi,
Biraz daha...
Baştan sona mutluluk olmalı eserin adı.
Karanlığın en koyu yerinde,
Hüzün şarkıları duyulmuyordu gramofondan.
Yalnızlığı çıkarıp attı üzerinden
Kalabalıklar içinde yalnız değildi,
Geceyi de aldı yanına, arkalarına bakmadan ilerlediler,
Paralel ve meridyenin kesiştiği yerde
Kader çizgisine...

Gamze YAĞMUR

28/06/2013